

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 168.

Tredie Session.

81de Møde.

Løverdagen den 14de Februar.

(Forts.)

Simony (forts.): Jeg antager nemlig, at ligesom Loven tilstodder at indrømme Enhver Ret til al Slags Formaling til Brug i egen Huusholdning, saaledes maatte den ogsaa indrømme enhver Næringsdrivende den samme Ret. Jeg seer ikke, hvorfor det, at En har en større Bedrift, skulde kunne berøve ham den Afgang til Formaling, som Lovgivningen ellers hjemler Alle og Enhver. Men dertil kommer ogsaa, som allerede af den høitærede Indenrigsminister er udtalt, at Loven, saaledes som den er bleven vedtagen ved anden Behandling, berøver visse Næringsdrivende i Kjøbstæderne en Ret, som de deels allerede ere i Besiddelse af og deels have Afgang til at komme i Besiddelse af ad Bevillingsveien. Det maa erindres, at Brænderierne i Kjøbstæderne allerede have en i Lovgivningen hjemlet Ret til at male grønt Malt, nemlig efter Bekjendtgørelsen af 30te December 1843, og at der, ligesom der hidtil er meddeelt enkelte Bevillinger til Brænderisbrændere og Bagere i Provinserne, og ogsaa her i Kjøbenhavn, til selv at formale det Meel, de forbruge i deres Næringsdrift, saaledes ogsaa for Fremtiden vilde blive meddeelt lignende Bevillinger. Jeg skønner derfor ikke rettere, end at der turde være Anledning for det ærede Thing til at gaae ind paa det Vædringsforslag, der af mig i Forbindelse med 5 andre af Thingets ærede Medlemmer er stillet til denne Paragraph under Nr. 2.

Hvad angaaer det under Nr. 4 stillede Vædringsforslag, som ogsaa er stillet til denne Paragraph af mig og 5 andre af Thingets Medlemmer, skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det er foranlediget ved flere

Utværing, som faldt ved Sagens anden Behandling om, at, saafremt Paragraphen blev affattet saaledes, som den staaer i Udkastet, vilde det kunne være tilladt flere at slutte sig sammen, for i Forening at opføre Møller til fælles Benyttelse, og derved vilde kunne ske et betydeligt Indgreb i Møllernes Rettigheder. Skjøndt det nu vel har været os meget tvivlsomt, om Paragraphen kunde forstaaes saaledes, have vi dog troet, at det var rettest at træffe en Foranstaltning derimod, og vi have derfor foreslaaet en saadan Tilføining, som indeholdes i det under Nr. 4 opførte Forslag, hvilket jeg saaledes tillader mig at anbefale til det ærede Thing.

Sluttelig skal jeg tillade mig med Hensyn til, hvad der af den første Landstingsmand for 10de Kreds (Sjytte) blev anført, at bemærke, at, uagtet jeg efter min Stilling tidligere har havt med dette Lovforslag at gjøre, har det dog aldeles ingen Indflydelse paa, hvad jeg her har udtalt. Hvad jeg her har udtalt, er aldeles min personlige Dverbetværing, og at jeg tidligere havde havt at gjøre med Lovforslaget, vilde aldeles ikke afholde mig fra at udtale mig derimod, saafremt det ikke stemte med min personlige Anskuelse.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at bemærke med Hensyn til de af flere ærede Herrer stillede Vædringsforslag, at Udvalget ikke kan gaae ind paa det, der er stillet under Nr. 2, hvorimod det ikke har Noget at indvende mod Vædringsforslaget under Nr. 3, forsaavidt som det høitærede Thing maatte ansee det fornødent, at Paragraphen gives en saadan Tilføining. Jeg for mit Vedkommende antager det for mindre nødvendigt. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 4, da har Udvalget derved Intet at erindre; ogsaa jeg for mit Vedkommende anseer Sagen for noget tvivlsom, og jeg erkjender, at det altsaa